

Det er ikke ret mange dage siden, at det ansette videnskabelige internationale tidsskrift *Nature* offentliggjorde to artikler, der sagde noget, som jeg synes er meget tankevækkende, at i perioden fra år 2000 til i dag, 2009, har vi faktisk sendt en tredjedel af de drivhusgasser op i atmosfæren, som der overhovedet er plads til i perioden frem til 2050, hvis vi altså skal have en rimelig chance for at holde os under den faretruede globale opvarmning. For opvarmning kommer der, og opvarmning er der, men vi svigter totalt, hvis vi ikke sikrer, at den holder sig under det niveau. Ellers kaster vi simpelt hen en regning over på kommende generationer, som er meget stor.

Det er jo ikke bare økonomi, det her handler om, det er også nogle vilkår, som gør, at det bliver meget, meget vanskeligere for folk at leve og sikre sig et økonomisk udbytte i meget store dele af verden. Nogle vil opleve meget mere tørke, end de oplever i dag. Nogle vil opleve meget mere vand med de skadevirkninger, det har. Det er værd at huske på, at en meget, meget stor del af verdens befolkning lever i lavtliggende områder ud til kysterne, hvor man vil blive ramt af kombinationen af stigende vandstand og voldsommere storme. Det er virkelig dramatisk. Indimellem kan man synes, at det er så dramatisk, at man næsten ikke holder ud at tænke på det. Men det er vi bare nødt til. Vi trækker i øjeblikket på naturens kassekredit i en udstrækning, som vi aldrig før har trukket på den, mens der har været mennesker på den her jord. Det gør altså, at vi er nødt til at indstille os på, at der skal lægges radikalt om.

Kl. 10:45

I det her har vi så fokuseret på at gøre Danmark uafhængig af fossile brændsler. Man kan selvfølgelig sige: Nå ja, men hvilken rolle spiller Danmark i det store spil? Det er jo kun 5½ million mennesker, så det er ikke en stor del af udslippet. Men den rolle, vi spiller, er, at vi kan være et land, der viser, at vi ikke bare har magtet opgaven med at få et højt velfærdsniveau ved brug af meget store mængder fossile brændsler, men at vi også magter den omstilling, der skal til, for at vi stadig væk har et højt velfærdsniveau og har det uden anvendelse af fossile brændsler, ikke fra dag et til dag to, men over nogle årtier.

Nu siger regeringens to repræsentanter så her, at der senere kommer et udspil. Jeg synes jo da, at det i hvert tilfælde ville være rimeligt, at vi i dag fik et svar på det helt enkle spørgsmål:

Er det sidste kulkraftværk bygget i Danmark? Det er jo meget enkelt at tage stilling til i virkeligheden. Vil man bygge mere kulkraft, eller vil man sige, at det sidste kulkraftværk er bygget i Danmark? Det blev bygget for ca. 15 år siden, og det må være det sidste. Det er ikke nødvendigvis det sidste, der går på pension, men altså, man må klart sige til befolkningen: Vi er klar over, at den er gal.

Som jeg sagde i min indledende begrundelse, er Danmark altså et land, hvor 83 pct. af energiproduktionen er baseret på fossile brændsler – 83 pct. – det er virkelig meget. Der skal virkelig sættes ind, hvis vi skal give det håb til andre lande, at man rent faktisk kan omstille. Vi, der lever i den rige verden, vil vise et eksempel på, hvordan vi kan omstille vores samfund, vores energiproduktion og vores økonomi, så vi er helt uafhængige af fossile brændsler inden for en relativ kort periode. Vi mener, at det kan lade sig gøre, så vi er ude af de fossile brændsler i 2050.

Jeg vil også gerne sige, at det haster med at få en klar melding om, at kullene først ryger ud. De fylder rigtig meget i energiproduktionen i dag, og de indeholder et meget stort CO₂-udslip. Et eller andet sted er det jo tankevækkende, at vi igennem årene har reguleret stort set alt, der slipper ud af skorstenen på industriværker og på energiproduktion. Det eneste, vi ikke har reguleret, er faktisk udslippet af CO₂. Der er grænseværdier for kviksølv, der er grænseværdier for dioxiner, der er grænseværdier for NO_x'er og alt muligt andet, men der er ingen grænseværdi for CO₂. Altså, over for det største problem, vi står med, har vi faktisk ikke magtet og heller ikke systematisk arbejdet på at få en grænseværdi.

Derfor lægger vi også vægt på, at Danmark kridter skoene i EU og går videre ad den her vej. Vi fik i efteråret regeringen overtaget til at støtte et ændringsforslag fra Europa-Parlamentet om at sætte grænseværdier for CO₂-udslippet for kraftværker, men vi har ikke rigtig set nogen strategi for, hvordan man vil forfølge det her videre.

Jeg synes også, det er værd at sige heroppefra i dag, hvor vi snakker om, hvad Danmark har gjort og Danmark ikke har gjort, at når man ser på de faktiske udledninger af drivhusgasser, ligger Danmark altså kun 3½ pct. under det niveau, vi havde i 1990. Jamen hvad er ret, og hvad er vrang på det her? Ja, det er jo ikke nogle tal, jeg har fundet på. Det er Danmarks Miljøun-